

meget godt gaa ind paa en bajerst *Al-Stat*, og han kunde ogsaa gaa ind paa det, som Forslaget her foreslaar, nemlig at lade en bajerst *Al-Stat* afløse Sukkerstatten; han fandt kort sagt, at Forslaget „gik i den rigtige Retning“, men han kunde alligevel ikke gaa ind paa Forslaget, som det var nu. Jeg maa tilstaa, jeg forstaaer ikke rigtigt hvorfor. Det eneste, jeg kan tænke mig er, at det ærede Medlem, foruden at være en varm Ven af Sukkerstattens Ophævelse og en Tilhænger af bajerst *Al-Stat*, tillige er Medlem af et politisk Parti, der ikke ønsker, at der under den nuværende Situation skal komme betydeligere Lovforslag frem, og at dette sidste Henhyn maaske har været det overvejende hos ham ved denne Lejlighed. Men han fandt som sagt, at Forslaget „gik i den rigtige Retning“. — Den næste Taler, det ærede Medlem fra Bælum (Ving), var, jeg kan næsten sige en begejstret Tilhænger af Sukkerstattens Ophævelse; han udtalte sig overordentlig varmt og klart og godt derom, og han var heller ikke nogen saadan Modstander af bajerst *Al-Stat*, at han ikke ogsaa kunde gaa ind paa den, ja han erklærede, at han kunde meget godt gaa ind paa bajerst *Al-Stat* i Stedet for Sukkerstatten paa en almindelig Toldreform. Og det tredje ærede Medlem, jeg tænker paa, nemlig det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber), Folketingets mangeaarige Ordfører i Toldager, stillede sig jo paa en noget lignende Maade, idet ogsaa han erkjendte, at det i og for sig var en god Sag, at man her ved dette Forslag havde gjort Forsøg paa at faa en Forhandling i Gang om Toldagen, at det var godt at arbejde for en Medsættelse af Skatter som Sukkerstatten, og at det ogsaa var godt at bruge bajerst *Al-Stat* til at erstatte andre Afgifter, der hvilede tungt paa Menigmand. Altsaa for saa vidt saae ogsaa han helt anderledes paa Forslaget, end de Kritikere, der først vare optraadte derimod. Det ærede Medlem havde den Betænkelse, at det at bruge bajerst *Al-Stat* til helt at dække Sukkerstattens Afstøffelse med, vilde gøre det vanskeligt at faa Medsættelse paa andre vigtige Punkter. Det skal jeg senere komme til; jeg har blot her villet antyde den forskellige Farve, disse tre Medlemmers Kritik havde fra den, der tidligere var fremkommen. Der var endelig et fjerde Medlem, som talte i Mandags, det ærede Medlem fra Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg). Det var ikke saa let at blive klar over hans Standpunkt, ikke fordi han ikke udviklede det vidtløftigt nok, men det var ikke saa ganske klart, hvorledes han egentlig stod. Saavidt jeg forstod ham,

stod han dog nærmest paa samme Kritik som den første Dags Talere; han satte Bas til de Violiner, der havde spillet op den første Dag. Men det ærede Medlem holdt en Tale, der rørte ved saa mange Ting, der ikke kom dette ved, at skulde man følge ham ind paa alle de Beje, han var inde paa, blev vi sikkert ikke færdige med Forhandlingen om denne Sag. Han talte om Hebersvende og Jordemødre, om Kanonkvinder og Bakkus, han anførte en Mængde Toldsatser, der ikke angik det, der her foreligger, og citerede Drikkeviser, og jeg veed ikke alt det. Jeg skal slet ikke indlade mig paa at følge det ærede Medlem paa alle disse brogede Beje. Al den Syrlig skænker jeg ham. Jeg skal ikke en Gang komme ind paa det om Esau og Førstestødsretten og Vinserne; jeg har hørt det nogle hundrede Gange før fra det ærede Medlems Mund, saa jeg sender Historien, hvis jeg ikke kendte den fra min Barndom. Men det har umaadelig lidt Interesse, om det ærede Medlem kommer til at tænke paa Esau, naar han ser paa os. Dog skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi ikke have i Sindet at opgibe vor Ret. Hvis Esau ikke havde opgivet sin Ret, men blot havde indskrænket sig til at faa et velsmagende Maaltid, da han var julten, vilde det ikke have været saa daarlig en Politikk af Esau, men som sagt, det har mindre Interesse, om det ærede Medlem betragter os som Esau eller ej, ligesom det vilde have liden Interesse, hvis jeg vilde sige, at det ærede Medlem i min Dine lignede Jakob, da han tastede de brogede Stave for Faarene før derved at forøge sin Hjord. Det har ikke noget at sige. Jeg vil holde mig til Hovedsagen, til det, som var det vigtigste i det ærede Medlems Foredrag, nemlig hans Paastand om, at vi ved at vedtage det her foreliggende Forslag gik Ministeriets Grinde, idet vi optog Ministeriets Forslag fra i Fjor og brød med Benfries attenaarige Praksis i denne Sag. Dertil skal jeg sige, at saadant noget kan lade sig sige og lade sig høre mellem Folk, som slet ikke vide, hvorledes det hænger sammen, men her i Folketingsalen hører der unægtelig en vis Driftighed til at sige, at det Forslag, som her foreligger, er det samme Forslag, som Regeringen i Fjor kom med. Regeringens Forslag i Fjor gik ud paa en bajerst *Al-Stat* paa 7 Kr. Lønden, men der var ikke Tale om nogen Medsættelse af Sukkerstatten samtidigt med det af Regeringen forelagte Forslag. Jo, der var en Medsættelse af 26,400 Kr., tror jeg det var, men det betyder intet paa en Skat til et Beløb af 6—7 Mill. Kr. Og saa var Re-